

Wtorek, 20 maja 2008 r.

41. zwraca się do Komisji, aby zasięgnęła opinii Parlamentu i państw członkowskich w sprawie oceny tych analiz;

*
* *

42. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Postępy w zakresie równych szans i niedyskryminacji w UE

P6_TA(2008)0212

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie postępów osiągniętych w zakresie równych szans i niedyskryminacji w UE (transpozycja dyrektywy 2000/43/WE i dyrektywy 2000/78/WE) (2007/2202(INI))

(2009/C 279 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący niedyskryminacji i równych szans dla wszystkich — strategia ramowa (COM(2005)0224),
- uwzględniając art. 13 Traktatu WE,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie stosowania dyrektywy 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (COM(2006)0643),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie rozwoju prawa przeciwdziałającego dyskryminacji w Europie: porównanie 25 państw członkowskich UE z lipca 2007 r.,
- uwzględniając krajowe sprawozdania w sprawie wprowadzania w życie prawodawstwa przeciwdziałającego dyskryminacji oraz wspierające prace sieci sprawozdania tematyczne opracowane przez sieć ekspertów prawnych w dziedzinie niedyskryminacji, powołaną przez Komisję w celu udzielania niezależnych informacji i przedstawiania zaleceń w sprawie rozwoju sytuacji w rzeczonyj dziedzinie w państwach członkowskich,
- uwzględniając konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej,
- uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą praw osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz załączony do niej protokół nr 12,
- uwzględniając specjalne badanie Eurobarometru Komisji ze stycznia 2007 r. na temat dyskryminacji w Unii Europejskiej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- uwzględniając fakt, że rok 2007 został proklamowany Europejskim Rokiem Równych Szans dla Wszystkich, a rok 2008 — Europejskim Rokiem Dialogu Międzykulturowego,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0159/2008),
- A. mając na uwadze, że art. 6 Traktatu ustanawiającego Unię Europejską stanowi, iż Unia opiera się na zasadach wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz państwa prawa, które są wspólne dla państw członkowskich, mając też na uwadze, że ważne jest, by deklaracjom politycznym w sprawie zwalczania dyskryminacji odpowiadał stopniowy rozwój oraz pełne i prawidłowe wdrażanie polityk i prawodawstwa, a w szczególności dyrektyw zakazujących dyskryminacji oraz projektów promujących równość,
- B. mając na uwadze, że art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi też, że Unia Europejska szanuje prawa podstawowe zagwarantowane w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a wspieranie równości i niedyskryminacji zgodnie z art. 13 TWE powinno być priorytetem przyjmowanych przez Unię Europejską praw i prowadzonych przez nią polityk,
- C. mając na uwadze, że zatrudnienie jest jednym z podstawowych wymogów integracji społecznej, a mimo to bezrobocie wśród wielu grup, w szczególności kobiet, migrantów, osób niepełnosprawnych, mniejszości etnicznych, osób starszych i młodych oraz tych z rzadkimi lub nieznanymi umiejętnościami, pozostaje na niedopuszczalnie wysokim poziomie; mając na uwadze, że bezrobocie wśród osób cierpiących z powodu różnych form dyskryminacji jest jeszcze wyższe,
- D. mając na uwadze, że obecnie prawo wspólnotowe nie obejmuje dyskryminacji w większości obszarów kompetencji Wspólnoty, a dyrektywy 2000/43/WE i 2000/78/WE przewidują różne poziomy ochrony, co powoduje luki w ochronie przed dyskryminacją mające wpływ na zatrudnienie,
- E. mając na uwadze, że badanie porównawcze Komisji dotyczące rozwoju prawa przeciwdziałającego dyskryminacji w Europie potwierdza, iż na szczeblu państw członkowskich ustawodawstwo poszczególnych państw członkowskich jest rozproszone, przez co chroni przed dyskryminacją w różnoraki sposób i często brakuje mu wspólnej metody wprowadzania w życie, co doprowadziło do braku harmonii we wdrażaniu dyrektyw, a także sytuacji, w której obywatele nie dysponują wystarczającą wiedzą na temat przysługujących im praw,
- F. mając na uwadze, że niespójne stosowanie przepisów przeciwdziałających dyskryminacji w państwach członkowskich przyczyniło się do braku wdrażania w praktyce dyrektyw Wspólnoty zabraniających dyskryminacji, co znalazło odzwierciedlenie w sprawozdaniach takich jak sprawozdanie europejskiej grupy ekspertów ds. zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną zatytułowane „Zwalczanie dyskryminacji ze względu na orientację seksualną w dziedzinie zatrudnienia: prawodawstwo w piętnastu państwach członkowskich UE”,
- G. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie dalszych działań po zakończeniu Europejskiego Roku na rzecz Równych Szans dla Wszystkich (2007) ⁽¹⁾ Rada zwróciła się do państw członkowskich i Komisji aby, zgodnie z posiadanymi kompetencjami, uwzględniały w dotychczasowym i w większym stopniu kwestię niepełnosprawności we wszystkich stosownych politykach,
- H. mając na uwadze, że w związku z tym Komisja słusznie wszczęła procedury wobec szeregu państw członkowskich i w razie konieczności powinna nadal tak czynić,
1. wzywa państwa członkowskie do należytego uwzględnienia w swoich praktykach legislacyjnych różnych podstaw dyskryminacji wymienionych w art. 21 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
 2. przypomina, że dyrektywy 2000/43/WE i 2000/78/WE ustanawiają minimalne wymogi i w związku z tym powinny stanowić podstawę, na której opiera się kompleksowa polityka antydyskryminacyjna Wspólnoty;

(¹) Dz.U. C 308 z 19.12.2007, s. 1.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

3. wyraża zaniepokojenie brakami w transpozycji i wdrażaniu dyrektyw 2000/43/WE i 2000/78/WE przez niektóre państwa członkowskie oraz brakiem informacji przeznaczonej dla obywateli UE i dotyczącej możliwości podjęcia środków prawnych w przypadku dyskryminacji;
4. ubolewa, że dyrektywy 2000/43/WE oraz 2000/78/WE nie obejmują różnic w traktowaniu o charakterze dyskryminacyjnym opartym na kryteriach fizycznych takich jak wzrost czy karnacja, w szczególności w przypadku dostępu do stanowisk, gdzie nie ma bezpośredniego związku między tymi cechami fizycznymi a umiejętnościami wymaganymi do wykonywania danej pracy;
5. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnej, prawidłowej i skutecznej transpozycji oraz odpowiedniego wdrożenia dyrektyw 2000/43/WE i 2000/78/WE po transpozycji wszystkich ich przepisów oraz do zagwarantowania, że zgodnie z przepisami tych dyrektyw wszelkie odstępstwa są obiektywnie uzasadnione;
6. wzywa właściwe organy unijne, krajowe i lokalne do usprawnienia koordynacji działań wdrażających; apeluje o jednolite podejście do zwalczania dyskryminacji, które obejmuje i uwzględnia jednocześnie wszystkie przyczyny dyskryminacji;
7. podkreśla, że organy publiczne mają do odegrania kluczową rolę w promowaniu równości i zapobieganiu dyskryminacji poprzez prowadzoną przez nie politykę, świadczone usługi i stosowane zasady zatrudniania;
8. wzywa Komisję, aby zobowiązała się do przeprowadzenia solidnego przeglądu wdrażania dyrektyw 2000/43/WE i 2000/78/WE oraz do wydania wytycznych udzielających wykładni w zakresie ich wdrażania, aby zapewnić pełne i prawidłowe wdrożenie przez państwa członkowskie; wzywa Komisję w szczególności do dokonania oceny sposobu interpretacji przez państwa członkowskie — w trakcie transponowania dyrektywy 2000/78/WE do prawa krajowego — wyjątków przewidzianych w art. 6 i art. 8; przypomina, że wdrożenie obu dyrektyw wymaga szeregu mechanizmów i strategii, takich jak zgodność, aktywne zaangażowanie i egzekwowanie, a także skuteczna wymiana najlepszych wzorców;
9. apeluje, aby sankcje nakładane w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z transpozycją dyrektyw 2000/43/WE i 2000/78/WE były skuteczne, proporcjonalne i odstraszające;
10. wzywa Komisję do dokładnego monitorowania transpozycji dyrektyw 2000/43/WE i 2000/78/WE oraz zgodności z ustawodawstwem wynikającym z ich transpozycji, jak i do dalszego wywierania nacisku na państwa członkowskie — za pomocą postępowań w sprawie naruszenia przepisów oraz w sprawie nieprzestrzegania przepisów — by respektowały spoczywające na nich zobowiązania prawne dotyczące pełnej i jak najszybszej transpozycji tych dyrektyw; uważa, że właściwa komisja parlamentarna Parlamentu powinna uczestniczyć w bieżącym monitorowaniu obowiązków państw członkowskich wynikających z tych dyrektyw;
11. przypomina Komisji, że art. 4 dyrektywy 2000/78/WE dopuszcza wyjątki jedynie w przypadku, gdy są one z bezstronnego punktu widzenia rzeczywiście niezbędne dla dobrego wykonywania działalności zawodowej; wzywa Komisję do ścisłego interpretowania tego artykułu i do pozywania państw członkowskich do Trybunału Sprawiedliwości, jeżeli dopuszczają w swym ustawodawstwie krajowym zbyt obszerną definicję;
12. zwraca się o roczną ocenę wdrożenia przepisów przez państwa członkowskie w ramach otwartej metody koordynacji oraz o rozszerzony przegląd wdrożenia tego prawodawstwa co pięć lat w ramach agendy społecznej; uważa, że w tej rocznej ocenie uczestniczyć powinny niezależne organy ds. zwalczania dyskryminacji, w tym utworzona przez Komisję sieć ekspertów prawnych, oraz organizacje pozarządowe reprezentujące potencjalne ofiary dyskryminacji oraz że należy przyjąć konkretne środki budujące potencjał organizacji pozarządowych w celu dostarczania przez nie informacji i wspierania ofiar oraz wnoszenia konstruktywnego wkładu w ocenę roczną;
13. uważa, że fakt, iż w dyrektywie 2000/78/WE brakuje przepisu dotyczącego konieczności szerokiego zdefiniowania niepełnosprawności, wykluczył niektóre kategorie osób niepełnosprawnych z prawnej ochrony przewidzianej dyrektywą; zwraca się zatem do Komisji i państw członkowskich, aby w trybie pilnym uzgodniły takie szerokie definicje niepełnosprawności w celu ułatwienia harmonizacji prawodawstwa przeciwdziałającego dyskryminacji, które mogłoby opierać się na konwencji w sprawie praw osób niepełnosprawnych;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

14. jest przekonany, że brak przepisów określających termin na wniesienie powództwa w sprawie dyskryminacji spowodowało przyjęcie bardzo krótkich terminów w niektórych państwach członkowskich, co może stanowić przeszkodę przy wnoszeniu powództwa;
15. uważa, że wyjątki związane ze stanem cywilnym określone w dyrektywie 2000/78/WE ograniczyły ochronę przed dyskryminacją ze względu na orientację seksualną, jaką zapewnia powyższa dyrektywa;
16. apeluje do państw członkowskich, aby skuteczniej promowały stosowanie praw obywateli Unii wynikających z dyrektyw 2000/43/WE i 2000/78/WE oraz wzywa Komisję, państwa członkowskie, związki zawodowe, pracodawców i wszystkie podmioty rządowe i pozarządowe do podjęcia wszelkich możliwych wysiłków na rzecz rozpowszechnienia wiedzy na temat praw przewidzianych tymi dyrektywami oraz do zapewnienia ofiarom dyskryminacji szerokiego dostępu do usług w zakresie rzecznictwa, aby umożliwić im skuteczne korzystanie z przysługujących im na mocy wspomnianych dyrektyw praw; zauważa, że często to obywatel musi stawić czoło osobie, która dopuściła się dyskryminacji, niejednokrotnie bez wsparcia ze strony władz publicznych czy dostępu do pomocy prawnej; wzywa państwa członkowskie, aby uprawnili właściwe niezależne organy do świadczenia skutecznej pomocy ofiarom dyskryminacji;
17. jest zaniepokojony niskim poziomem znajomości prawa antydyskryminacyjnego wśród obywateli państw członkowskich i wzywa Komisję, państwa członkowskie, związki zawodowe i pracodawców do zwiększenia wysiłków na rzecz podniesienia poziomu tej wiedzy; przypomina, że dyrektywy nakładają na państwa członkowskie obowiązek publicznego rozpowszechniania informacji o istotnych przepisach dyrektyw za pomocą wszelkich dostępnych środków;
18. zaleca, aby państwa członkowskie dokonały niezależnej analizy antydyskryminacyjnych środków zapobiegawczych i restytucyjnych oraz analizy skuteczności ochrony przed wiktymizacją, jak i zapewniły odpowiednie środki statutowym i niestatutowym organom uczestniczącym w zapobieganiu dyskryminacji i udzielającym pomocy ofiarom dyskryminacji; zaleca, aby Komisja włączyła przeprowadzanie wzajemnych kontroli do obecnej praktyki monitorowania;
19. zaleca, aby państwa członkowskie zapewniły niezależnym organom promującym równość niezbędne środki i przyznały im odpowiednie uprawnienia, tak aby mogły one skutecznie i niezależnie wykonywać swe zadania, łącznie z zapewnianiem solidnej wiedzy fachowej o wszystkich rodzajach dyskryminacji i udzielaniem odpowiedniej pomocy ofiarom dyskryminacji; zachęca państwa członkowskie, aby zagwarantowały, że kompetencje tych organów obejmują wszystkie rodzaje dyskryminacji oraz wzywa Komisję do ustalenia norm monitorowania i zapewniania skuteczności i niezależności tych organów;
20. zaleca, aby państwa członkowskie i Komisja zapewniły niezbędne środki i przyznały odpowiednie uprawnienia tym organizacjom pozarządowym, które reprezentują dyskryminowane grupy oraz tym zajmującym się informowaniem obywateli i zapewnianiem pomocy prawnej w sprawach dotyczących dyskryminacji;
21. wzywa państwa członkowskie do współpracy z odpowiednimi partnerami społecznymi w celu monitorowania prawidłowości wdrażania prawodawstwa Wspólnoty;
22. podkreśla, że w każdym przypadku państwa członkowskie powinny dopilnować, aby ofiary dyskryminacji otrzymały z urzędu pomoc w postępowaniu sądowym, w razie konieczności w postaci środków publicznych w ramach systemów pomocy prawnej;
23. wzywa Komisję, aby praktycznie i skutecznie poparła przyjęcie przez państwa członkowskie środków w ramach programu Progress i europejskiego funduszu społecznego w celu wsparcia programów promujących równe szanse i likwidację dyskryminacji;
24. zaleca, aby w celu zapewnienia bardziej skutecznego poziomu ochrony państwa członkowskie przyznały stowarzyszeniom, organizacjom i innym podmiotom prawnym uprawnienia do podejmowania kroków prawnych, w tym w imieniu ofiary lub na jej rzecz;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

25. wzywa rządy państw członkowskich do zapewnienia równego traktowania i równych szans w ramach polityki zatrudnienia i integracji społecznej, a zwłaszcza do zajęcia się problemem poważnych barier wynikających z dyskryminacji w procedurach rekrutacyjnych;
26. zaleca, aby państwa członkowskie zapewniły możliwość podejmowania przez stowarzyszenia, organizacje i inne podmioty prawne w imieniu osoby wnoszącej skargę lub kilku takich osób wszelkich kroków prawnych w celu wyegzekwowania postanowień dyrektywy;
27. wzywa państwa członkowskie, we współpracy z Agencją Unii Europejskiej ds. Praw Podstawowych oraz Komisją, do regularnego gromadzenia, opracowywania i publikowania całościowych, dokładnych, porównywalnych, wiarygodnych i odrębnych statystyk dotyczących dyskryminacji oraz do publikowania ich w taki sposób, aby były łatwo zrozumiałe dla społeczeństwa i umożliwiały skuteczniejszą wymianę najlepszych wzorców; zwraca uwagę na konieczność dostarczających środków umożliwiających powyższe oraz na znaczenie, jakie ma opracowanie mechanizmów zbierania danych o dyskryminacji zgodnie z przepisami o ochronie danych;
28. wzywa do utworzenia krajowych zintegrowanych planów działania w celu zwalczania wszelkich form dyskryminacji;
29. z zadowoleniem przyjmuje zainteresowanie Komisji gromadzeniem danych o równości, w tym publikacją europejskiego informatora o takich danych; zwraca się do Komisji o uważne przeanalizowanie różnorodnych kwestii prawnych i aspektów związanych z gromadzeniem danych oraz o przedstawienie propozycji usprawniających rejestrację przypadków dyskryminacji, jak i o poddanie analizie kwestii wspólnych norm gromadzenia danych; zaleca dalsze zapewnianie przez Komisję szkoleń prawnych dla sędziów, prawników, związków zawodowych i organizacji pozarządowych, aby zwiększyć długotrwałe oddziaływanie dyrektyw, liczbę prowadzonych badań oraz analiz dotyczących oceny wpływu przepisów transponujących dyrektywy;
30. z zadowoleniem przyjmuje zainteresowanie Komisji kwestią wielorakiej dyskryminacji, w tym rozpoczęcie przez Komisję badań na ten temat; wzywa Komisję do przyjęcia zrównoważonego szerokiego pojęcia wielorakiej dyskryminacji oraz dokonania analizy i dostarczenia danych na temat różnorodnych form dyskryminacji i przestępstw motywowanych nienawiścią; wzywa Komisję do włączenia postanowień jednoznacznie służących zwalczaniu różnorodnych form dyskryminacji do wszelkich przepisów, jakie zostaną w przyszłości przyjęte zgodnie z art. 13 traktatu WE i które będzie można przywołać z racji jednej przyczyny lub zbiegu kilku przyczyn;
31. podkreśla znaczenie tworzenia sieci grup działających na rzecz zwalczania dyskryminacji na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym;
32. wzywa państwa członkowskie do dokonania przeglądu prawa krajowego i do rozważenia uchylecia przepisów pozostających w sprzeczności z art. 13 traktatu WE;
33. uważa dyrektywę 2000/43/WE za podstawę, na której można tworzyć kompleksowe ramy polityki antydyskryminacyjnej dla środków odnoszących się do zakazu dyskryminacji ze względu na rasę lub pochodzenie etniczne; podkreśla jednak, że należy uwzględnić aspekty problematyczne, które zostały już określone, oraz problemy, jakie państwa członkowskie napotkały w skutecznej transpozycji i wdrożeniu postanowień tej dyrektywy;
34. podkreśla, że Komisja musi opracować wspólną, ogólnounijną definicję działania pozytywnego, a przynajmniej dążyć do porozumienia w tej sprawie, co rozwiałyby mity narosłe wokół jego znaczenia i stosowania w niektórych państwach członkowskich, zwłaszcza biorąc pod uwagę jego skuteczność w pomyślnym rozwiązywaniu problemów dyskryminacji i osiągnięciu równości wyników w niektórych państwach członkowskich;
35. zauważa, że obecnie zamiarem Komisji może być jedynie zaproponowanie prawa zakazującego dyskryminacji w dostępie do towarów i usług z niektórych, ale nie ze wszystkich względów; przypomina Komisji o jej zobowiązaniu do przedstawienia kompleksowej dyrektywy obejmującej niepełnosprawność, wiek, religię lub światopogląd oraz orientację seksualną, która uzupełniłaby pakiet przepisów antydyskryminacyjnych zgodnie z art. 13 traktatu WE, jak przewidziano w programie prac Komisji na rok 2008;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

ponownie stwierdza, że ze względów politycznych, społecznych i prawnych pożądane jest zlikwidowanie hierarchii ochrony przed dyskryminacją na różnym tle; zdecydowanie uważa, że nie jest rozsądne zakazywanie dyskryminacji w jednym obszarze przy jednoczesnym jej dopuszczeniu w innym;

36. z zainteresowaniem oczekuje opracowania wspólnotowej definicji niepełnosprawności, która umożliwi osobom niepełnosprawnym z całej Unii Europejskiej korzystanie z tych samych praw bez względu na miejsce pobytu w granicach Unii Europejskiej;

37. uważa, że każdy nowy wniosek dotyczący dyrektywy zwalczającej dyskryminację, jak stanowi art. 13 traktatu WE, będzie musiał zakazywać wszelkich form dyskryminacji, w tym bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji we wszystkich dziedzinach objętych już dyrektywami 2000/43/WE i 2000/78/WE, dyskryminacji przez stowarzyszenia, dyskryminacji ze względu na przynależność do grupy chronionej i molestowanie; uważa, że polecenie dyskryminacji należy uznać za dyskryminację oraz że nieuzasadnione niezapewnienie odpowiednich udogodnień powinno być uważane za formę dyskryminacji; uważa, że dyrektywa powinna jednoznacznie stwierdzać, iż nie istnieje żadna hierarchia różnorodnych form dyskryminacji oraz że wszelkie jej formy należy zwalczać z równą stanowczością; nalega, aby w nowo zaproponowanych przepisach odpowiednio odzwierciedlone zostały wszystkie cechy szczególne różnego podłoża dyskryminacji;

38. zdecydowanie uważa, że przedmiotowy zakres nowego wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie zwalczania dyskryminacji w rozumieniu art. 13 traktatu WE musi być szeroki, by obejmować wszystkie obszary będące w kompetencji Wspólnoty, oraz obszary takie jak edukacja, kształcenie ustawiczne, ochrona socjalna, w tym ubezpieczenie społeczne, zakwaterowanie i opieka zdrowotna, wizerunek dyskryminowanych grup w mediach i reklamie, fizyczny dostęp osób niepełnosprawnych do informacji, telekomunikację, komunikację za pośrednictwem środków elektronicznych, środki transportu i przestrzeń publiczną, korzyści społeczne, a także dostęp do towarów i usług, które są dostępne dla społeczeństwa, oraz ich podaż; jest również przekonany, że nowa dyrektywa powinna rozszerzyć zakres dyrektywy Rady nr 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (¹), aby była spójna z kwestią ochrony przed dyskryminacją innych grup;

39. jest głęboko przekonany, że w celu zwalczania dyskryminacji należy opracować holistyczne podejście do propagowania publicznej wiedzy na ten temat, poczynając od programów szkolnych;

40. wzywa Komisję, aby zbadała, w jaki sposób w przyszłe regulacje oparte na art. 13 można włączyć dalsze postanowienia promujące wdrożenie zasad niedyskryminacji i równości, które nie są uzależnione od skarg wnoszonych przez poszczególne ofiary; jest przekonany, że w takiej analizie należy rozpatrzyć, w jaki sposób przyszłe przepisy mogą ustanowić obowiązek przedstawienia pozytywnych działań i/lub pozytywnych zobowiązań na rzecz promocji równości, a także połączyć obowiązki związane z niedyskryminacją i równością z krajową polityką w zakresie zamówień publicznych;

41. uważa, że różnice w traktowaniu ze względu na narodowość lub język, które nie są obiektywnie i racjonalnie uzasadnione prawowitym celem ani zrealizowane za pomocą odpowiednich i koniecznych środków, mogą stanowić dyskryminację pośrednią ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne i być przez to sprzeczne z dyrektywą 2000/43/WE;

42. jest zdania, że dyskryminację należy również postrzegać jako czynnik zakłócający cztery podstawowe wolności — zwłaszcza swobodny przepływ osób — i że jako taka stanowi ona przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego; wzywa Komisję do zachęcania państw członkowskich do dokonania przeglądu swoich przepisów przejściowych regulujących dostęp do rynków pracy w celu wyeliminowania różnicowania obywateli europejskich pod tym względem;

43. uważa, że wspólnoty mniejszościowe, a w szczególności społeczność romska, potrzebują specjalnej ochrony społecznej, ponieważ problem wykorzystywania, dyskryminacji i wykluczenia tej społeczności staje się jeszcze bardziej poważny w dziedzinach szkolnictwa, zdrowia, mieszkalnictwa, zatrudnienia i praw kobiet po ostatnim rozszerzeniu Unii Europejskiej;

(¹) Dz.U. L 39 z 14.02.1976, s. 40.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

44. zaleca, by w odniesieniu do dostępu do edukacji wysokiej jakości dzieci znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i dzieci romskich oraz nieuzasadnionego zaklasyfikowania ich jako osoby niepełnosprawne zwracać szczególną uwagę na zwalczanie wszelkich form dyskryminacji napotykanych w dziedzinie edukacji;
45. podkreśla, że prawodawstwo jest skuteczne jedynie wtedy, gdy obywatele są świadomi swoich praw i mają łatwy dostęp do sądów; dlatego też uważa, że każdy nowy wniosek dotyczący dyrektywy zwalczającej dyskryminację w rozumieniu art. 13 traktatu WE musi również dotyczyć środków prawnych i egzekwowania, dlatego zaleca powołanie przez państwa członkowskie do życia co najmniej jednego niezależnego i skutecznego organu zajmującego się promowaniem równego traktowania i zwalczaniem różnych form dyskryminacji, którego kompetencje obejmą wszystkie przyczyny dyskryminacji zgodnie z art. 13 oraz wszystkie obszary objęte dyrektywą 76/207/EWG; jest przekonany, że uprawnienia takich organów powinny obejmować zapewnianie ofiarom dyskryminacji niezależnej pomocy, aby umożliwić im składanie skarg w sprawie dyskryminacji, przeprowadzanie niezależnych sondaży na temat stosowania prawodawstwa z zakresu niedyskryminacji oraz przedstawianie zaleceń dotyczących wszelkich kwestii związanych z tego typu dyskryminacją;
46. wzywa do uwzględnienia we wszelkim przyszłym prawodawstwie przyjmowanym na mocy art. 13 traktatu WE obowiązku konsultacji oraz włączania organizacji pozarządowych, specjalistycznych organów ds. równości i przedstawicieli organizacji krajowych w prace przygotowawcze, proces jego transpozycji oraz proces monitorowania jego wdrażania;
47. uważa, że nowa dyrektywa powinna zawierać wymóg, aby państwa członkowskie włączały kwestie równości do wszelkiego planowania, kształtowania polityki i opracowywania programów w obszarach objętych zakresem dyrektywy, wymóg wobec dostawców usług, aby planowali i byli systematyczni w swoim podejściu do równości, oraz wymóg wobec dostawców usług dotyczący dostosowania i zapewnienia specjalnego traktowania, tak aby osoby należące do mniejszości i doświadczające nierówności miały dostęp do świadczonych usług i mogły z nich korzystać;
48. z niepokojem stwierdza, że z 19 państw członkowskich, które podpisały protokół nr 12 do Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, jedynie 5 dokonało jego ratyfikacji;
49. wzywa do kontynuacji procesu podpisywania i przystępowania do Konwencji dotyczącej praw osób niepełnosprawnych oraz jej ratyfikacji, łącznie z jej protokołem fakultatywnym, i przypomina, że po ratyfikacji konwencji przez Wspólnotę każdy europejski wniosek legislacyjny w sprawie niedyskryminacji musi być w pełni zgodny ze wszystkim wymogami wynikającymi z Konwencji; przypomina Radzie o jej własnym postulatcie wysuniętym wobec Komisji na nieformalnej konferencji ministerialnej dotyczącej niepełnosprawności w czerwcu 2007 r. i dotyczącym rozpoczęcia realizacji strategii na rzecz skutecznego wdrożenia Konwencji; wzywa Komisję, aby w tych ramach oceniła potrzebę zmiany wspólnotowego prawodawstwa wtórnego lub dostosowania odpowiednich strategii politycznych;
50. podkreśla znaczenie horyzontalnego wdrożenia i uwzględnienia klauzuli o niedyskryminacji zawartej w traktacie lizbońskim po jego wejściu w życie, która to klauzula zobowiązuje Unię Europejską do dążenia do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną podczas formułowania i wdrażania jej polityki i działań;
51. wzywa Komisję i państwa członkowskie do włączenia kwestii równych szans i niedyskryminacji do strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia, wytycznych dotyczących otwartej metody koordynacji integracji społecznej, a także krajowych programów reform i przepisów regulujących fundusze strukturalne; wzywa w związku z tym Komisję i państwa członkowskie do przeglądu zintegrowanych wytycznych na rzecz wzrostu i zatrudnienia, a w szczególności wytycznych dotyczących zatrudnienia, aby zapewnić i polepszyć integrację i widoczność wymiaru społecznego w następnym cyklu strategii lizbońskiej; podkreśla, że aby zachować skuteczność polityki równości i niedyskryminacji, należy ją mocno powiązać z polityką społeczną, zapewniając ważną rolę partnerów społecznych;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

52. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wyeliminowania wszelkiej dyskryminacji wynikającej z umów o pracę poprzez zagwarantowanie wszystkim pracownikom równego traktowania, ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, przepisów dotyczących czasu pracy i czasu odpoczynku, wolności zrzeszania się i posiadania przedstawicieli, ochrony przed niesprawiedliwym zwolnieniem, negocjacji zbiorowych i działań zbiorowych; podkreśla znaczenie dostępu do szkolenia, a także dalszej ochrony praw nabytych poprzez uwzględnienie okresów nauki i szkolenia, poprawę możliwości sprawowania opieki i utrzymanie podstawowych praw socjalnych takich jak prawo do emerytury, szkoleń i zasiłku dla bezrobotnych w okresie zmian w sytuacji zawodowej, zmiany pracy lub przejścia na samozatrudnienie;

53. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również parlamentom i rządóm państw członkowskich i krajów kandydujących.

Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej

P6_TA(2008)0213

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej 2008/2009(INI)

(2009/C 279 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji pod tytułem „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej” (COM(2007)0575, SEC(2007)1283),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Wnioski z konsultacji w sprawie europejskiej polityki morskiej” (COM(2007)0574),
- uwzględniając wniosek Komisji w sprawie wspólnej trójstronnej deklaracji ustanawiającej Europejski Dzień Morza (SEC(2007)1631),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji zatytułowaną „W kierunku przyszłej unijnej polityki morskiej: europejska wizja oceanów i mórz” (COM(2006)0275) oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając wnioski prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 8-9 marca 2007 r. w sprawie przyjęcia przez Radę Europejską dokumentu „Plan działania Rady Europejskiej na lata 2007-2009 — Europejska Polityka Energetyczna”,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „20 i 20 do 2020 r. — szansa Europy na przeciwdziałanie zmianom klimatycznym” (COM(2008)0030),
- uwzględniając przepisy Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. przyjętej przez Międzynarodową Organizację Pracy (MOP) w dniu 23 lutego 2006 r., która obejmuje i dostosowuje konwencje o pracy na morzu przyjęte przez MOP począwszy od 1919 r.,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu Parlamentu Europejskiego,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie Komisji Rozwoju Regionalnego, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rybołówstwa (A6-0163/2008),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0343.